

[Indenrigsministeren.]

undersøgelse er der tilknyttet disse bedriftværn ca. 35 000 frivillige. For materiellets vedkommende foreligger der ikke nogen ajourført landsomfattende statistik, men tidligere undersøgelser har vist, at et stort antal private virksomheder har anskaffet brand- og redningsmateriel for millionbeløb. Specielt for Storkøbenhavns vedkommende ligger det således, at alene de til bedriftværnene anskaffede motorsprøjter har en samlet pumpekapacitet på over 400 000 l i minuttet eller ca. 30 pct. mere, end den samlede kommunale hjælpetjeneste i Storkøbenhavn råder over. Dette hænger formentlig i nogen grad sammen med, at mange virksomheder er interesseret i også rent fredsmæssigt at opretholde et vist brand- og redningsberedskab.

For karréværnenes vedkommende regner man med, at der burde forefindes et samlet antal på 4 250 i alle landets byer. Af ledere og stedfortrædere til disse værn er der til dato uddannet 4 550 personer, og kursusvirksomheden fortsætter. Kunganske enkelte byer har uddannet menigt mandskab til udfyldning af disse karréværn. Ifølge en af Civilforsvars-Forbundet i 1961 foretagen undersøgelse er der ca. 5 000 uddannede karrévagter til rådighed, og det vil næppe være muligt i fredstid fuldt ud at skaffe dette mandskab frem ad frivillighedens vej.

Hvad materiellet angår, som det ærede medlem berørte, leveres en del af staten, nemlig pr. karréværn 4-8 håndsprøjter og til særlig udsatte karréværn i de største byer tillige en mindre motorsprøjte, en bære samt pr. karrévagt en hjelm, et armbind og et par beskyttelsesbriller, medens husejerne må stille det øvrige materiel til rådighed.

Anskaffelsen af det materiel, der skal leveres af husejerne, skrider væsentligt langsommere frem, og det er rigtigt, at de lokale civilforsvarskommissioner anvender forskellige fremgangsmåder. Civilforsvarslovens § 33, som citeredes af det ærede medlem, indeholder hjemmel til at lade det materiel, husejerne skal anskaffe, indkøbe for disses regning, fordele udgifterne på de enkelte ejendomme og eventuelt inddrive beløbet ved udpantning.

Visse civilforsvarsområder har foretaget sådanne samlede indkøb og derefter fordelt

udgifterne på de pågældende husejere, andre har bistået husejerne ved fællesindkøbene, men civilforsvarsstyrelsen bekendt har ingen civilforsvarskommission benyttet § 33s tvangsmidler til fremskaffelse af dette materiel. Dette hænger vel dels sammen med, at man ikke har villet skride for hårdt ind over for de private, så længe det offentlige civilforsvar ikke var fuldt udbygget, dels kan det vel skyldes den før omtalte mangel på lokalt personale til udøvelse af et effektivt tilsyn fra politiets og civilforsvarskommissionernes side. Jeg vil tro, at med denne ændring af loven, hvorefter vi kan udskrive mandskab til nogle af disse opgaver, vil det hjælpe en hel del på tilsynet med bedrift- og karréværnene.

Specielt for Storkøbenhavns vedkommende, hvor man regner med at skulle op på omtrent 2 000 karréværn, var der pr. 1. juli 1961 over 1 000 af disse, der havde uddannede ledere, og godt 800 af disse sidste havde tillige stedfortrædere. Staten har til Storkøbenhavn leveret de nødvendige håndsprøjter og bærer m. v. til disse karréværn, og de storkøbenhavnske civilforsvarsmyndigheder havde pr. 1. juli 1961 udlagt statsmateriel i 1 032 karréværn. Husejermateriel er anskaffet af 894 karréværn. Dette arbejde fortsættes, og tallene er i dag betydeligt større. Det storkøbenhavnske civilforsvar har for få år siden opbygget en konsulentordning til bistand for karréværnene, der har bidraget væsentligt til, at dette materiel er fremskaffet og denne fremgang er sket.

Spørgsmålet — det er egentlig det, det ærede medlem fru Ellen Poulsen rejste — om at give fastere anvisninger for den fremgangsmåde, kommunerne bør anvende inden for denne del af egenbeskyttelsen med hensyn til fremskaffelse af husejermateriel, har været drøftet ved gentagne lejligheder med byernes daglige ledere. Da det imidlertid har vist sig, at man med anvendelse af forskellige metoder har opnået resultater og der ikke har været noget ønske fra lokalt hold om mere generelle regler på dette område, har man ikke anset det for ønskeligt at binde kommunerne til nogen bestemt fremgangsmåde. Man har derfor overladt dette spørgsmål til det lokale initiativ, også under hensyn til at ansvaret for det lokale civilforsvars opbygning, herunder tilsynet med